

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/15/2018
Identifikačné číslo spisu:	1516010173
Dátum vydania rozhodnutia:	16.10.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1516010173.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2018 v Bratislave v trestnej veci obvineného W. B. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o dovolaní obvineného W. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. apríla 2017, sp. zn. 2To/22/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného W. B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V (ďalej aj „prvostupňový súd“) z 15. decembra 2016, sp. zn. 2T/32/2016, bol obvinený W. B. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 7. októbra 2015 v čase od 08.00 hod do 11.00 hod v Bratislave - Petržalke, vedľa štátnej hranice s Rakúskou republikou pri vojenskom cintoríne násillím donútil k análnemu styku ml. G. B., nar. XX. J. XXXX, a to takým spôsobom, že ho zavolať, aby si sadol k nemu na pravé zadné sedadlo vozidla zn. Škoda Fabia, červenej farby, EČV: X., ktoré bolo odstavené na uvedenom mieste a ktorým tam predtým s G. B. na vozidle prišiel, dal mu ruku na koleno a následne až do rozkroku, pričom mu ju ml. G. B. odhodil, obvinený na to zamkol dvere na aute, ml. G. B. si otvoril dvere a snažil sa z vozidla vystúpiť, pričom obvinený ho vtedy pohrýzol na ľavé lico a vtiahol ho naspäť do auta, potom znova zamkol dvere na aute, G. B. začal kopáť do sedačiek a brániť sa odtláčaním tela obvineného z jeho bezprostrednej blízkosti, pričom mu obvinený začal vyzliekať oblečenie z tela a potom sa vyzliekol on, po celú dobu jednou rukou držal maloletého, ktorá sa ho po celý čas snažil od seba odstrčiť, no keďže bol ťažší toto sa mu nepodarilo, po tom čo G. B. vyzliekol, chytil ho za ruky a začal mu zdvíhať nohy hore, začal

masturbovať, následne si na penis naniesol lubrikačný gél a vykonal na maloletom análny styk, uvedeným konaním obvinený donútil násilím ml. G. B. k análnemu styku, čím mu spôsobil posttraumatický stres, bolesť, začervenanie a iritačné zmeny v oblasti análneho kanála a zakrvácanie na ľavom líci.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí, a to 1 ks krátkej expanznej zbrane - samonabíjacej pištole tureckého výrobcu, zn. ZORAKI, model 917-T, kalibru 9 mm, PA Blanc, výrobného čísla: XXXX-XXXXX s príslušným zásobníkom a 13 ks nábojov kalibru 9 mm - PA Blanc, patriacich obvinenému.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona prvostupňový súd konštatoval, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., Ružová dolina č. 10, Bratislava, škodu vo výške 2.326,11 eur.

Krajský súd v Bratislave rozhodujúc o odvolaní obvineného W. B. proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa uznesením z 12. apríla 2017, sp. zn. 2To/22/2017, odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

II.

D o v o l a n i e

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal obvinený W. B. dovolanie vlastným písomným podaním z 24. mája 2017, podaným na poštovú prepravu 25. mája 2017, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

V podanom dovolaní obvinený vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uviedol, že prvostupňový súd mu opakovane neumožnil nahliadnuť do spisu, čím bolo zásadným spôsobom znemožnené jeho právo obhajovať sa, predkladať nové dôkazy a napádať dôkazy vykonané v prípravnom konaní, konkrétne znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru z odvetvia trasológie. Rovnako tak v konaní nebola vypočutá svedkyňa MUDr. W. M., ktorej výpoveď by podľa obvineného ozrejnila, že tento je hypertonik a tachykardik, čo znamená, že ak by vykonal skutok tak, ako je uvedený v rozsudku, vystavil by sám seba nebezpečenstvu poškodenia zdravia, prípadne úmrtiu spôsobenému infarktom myokardu, resp. inej ťažkej ujme. Uvedené nedostatky obvinený vytýkal aj v podanom odvolaní, avšak krajský súd vo svojom uznesení konštatoval, že právo obvineného na obhajobu zásadným spôsobom porušené nebolo.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu poukázal obvinený zároveň na skutočnosť, že v podanom odvolaní navrhol vykonať kontrolný znalecký posudok z odvetvia trasológie, avšak odvolací súd ho odmietol vykonať a to aj napriek skutočnosti, že novým znaleckým posudkom by vyšlo najavo, že odtlačok zubov na líci poškodeného nepatrí obvinenému.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku obvinený odôvodnil tým, že prvostupňový súd vychádzal pri svojom rozhodovaní z nezákonných dôkazov, konkrétne zo znaleckého posudku z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality RNDr. Mgr. Dušana Kešického a zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria a

sexuológia MUDr. Ivana Andrého, PhD., pretože ide o vyšetrovanie duševného stavu obvineného, na ktorý je potrebný príkaz súdu podľa § 148 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý však v spise absentuje a tento nedostatok neodstránil ani odvolací súd.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku vidí obvinený v tom, že v konaní bol nesprávne právne posúdený skutkový stav, pretože ml. G. B. po styku vyvrcholil, čo by podľa obvineného nenastalo, ak by bol orientovaný heterosexuálne a bol by v strese a strachu. Obvinený poukázal aj na znalecký posudok z odvetvia psychológie detí, ako aj na výpoveď ml. G. B., v rámci ktorej za rozporné považuje tvrdenie ml. G. B. o tom, že obvinený ho mal vtiahnuť do auta uhryznutím, bez použitia rúk. Podľa názoru obvineného, ak by bolo uvedené tvrdenie pravdivé, tak by uhryznutie obsahovalo aj deformačné znaky po ťahaní, prípadne by bola odhryznutá časť tkaniva. Ďalším dôkazom toho, že na ml. G. B. nebolo zo strany obvineného vykonané sexuálne násilie je podľa obvineného to, že sa uňho neozval pud sebazáchovy a s obvineným ostal až do cca. 11.30 hod. a následne sa nechal odvieť domov, pričom vozidlo obvineného neopustil ani na čerpacej stanici, na ktorej zastavili. Obvinený spochybnil aj tvrdenie ml. G. B. o tom, že ho mal obvinený násilne vyzliekať, pretože žiadne šatstvo nemal poškodené a navyše podľa DNA testov sa DNA obvineného na jeho oblečení (s výnimkou boxeriek) nenachádzala. Ml. G. B. dokonca neutrpel ani žiadne škrabance, čo je podľa obvineného pri zápase v aute nereálne, pretože sa tam nachádza množstvo vecí, o ktoré sa ml. G. B. mohol oškriekť. Navyše si vymýšľal aj ohľadom stavu svojho mobilného telefónu, a to len preto, aby zakryl dôvod neprivolania pomoci. O „dôveryhodnosti“ ml. G. B. svedčí podľa obvineného aj skutočnosť, že bol dvakrát umiestnený v diagnostickom centre, naposledy pol roka pred týmto skutkom.

Na základe uvedeného je podľa obvineného zrejmé, že skutok sa stal dobrovoľne, nie násilne, čo vylučuje trestnosť činu a z tohto dôvodu dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona, zrušil napadnutý rozsudok podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku a prikázal prvostupňovému súdu, aby vec znovu prerokoval a rozhodol podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený 8. marca 2018. Listom z 12. marca 2018 bola vec vrátená prvostupňovému súdu ako predčasne predložená. Vec bola opätovne predložená najvyššiemu súdu 7. júna 2018 a listom z tohto istého dňa opätovne vrátená ako predčasne predložená. Po postupe prvostupňového súdu v súlade s pokynmi najvyššieho súdu (ustanovenie obhajcu obvinenému, určenie lehoty na podanie dovolania obhajcom) bola vec opätovne predložená najvyššiemu súdu 9. októbra 2018.

Obhajca obvineného W. B. sa listom z 19. septembra 2018 k dovolaniu obvineného pripojil na jeho výslovnú žiadosť.

Prokurátor sa k dovolaniu obvineného do dňa konania verejného zasadnutia nevyjadril.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na verejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g),

písm. i) Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Právo na obhajobu v zmysle tohto dovolacieho dôvodu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Trestného poriadku).

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal znemožnenie jeho práva nahliadnuť do spisu, nevypočutie svedkyne MUDr. W. M. a nevykonanie ním navrhovaného kontrolného znaleckého posudku z odvetvia trasológie odvolacím súdom.

K obvineným namietanému znemožneniu jeho práva nahliadnuť do spisu je potrebné uviesť, že obvinenému bolo umožnené preštudovať si spis dňa 2. mája 2016, čo v deň študovania spisu potvrdil svojim podpisom (č.l. 331 spisu). Následne obvinený požiadal o nahliadnutie do spisu podaním z 20. novembra 2016; následne podaním z 18. decembra 2016 požiadal o vyhotovenie kópie spisového materiálu, na základe čoho bol listom z 10. januára 2017 prvostupňovým súdom vyzvaný na úhradu nákladov súvisiacich s vyhotovením kópie spisového materiálu (č.l. 494 spisu). List bol obvinenému doručený 16. januára 2017, na tento však obvinený žiadnym spôsobom nereagoval a vecné náklady prvostupňovému súdu neuhradil. Z tohto dôvodu mu kópia spisového materiálu nebola vyhotovená. Následne obvinený žiadal o nahliadnutie do spisu podaním z 5. marca 2017 (č.l. 516 spisu), na základe čoho mu bolo umožnené nahliadnuť do spisu 22. marca 2017, ktorú skutočnosť potvrdil svojim podpisom (č.l. 521 spisu). Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že právo obvineného nazrieť do spisu v predmetnej veci porušené nebolo, a to ani vo vzťahu k obvineným uvádzanému znaleckému posudku z odvetvia trasológie, keďže predmetný znalecký posudok bol doručený 1. decembra 2015 a obvinený využil svoje právo nahliadnuť do spisu 18. marca 2016 v rámci prípravného konania, ako aj vo vyššie uvedených termínoch v rámci súdneho konania.

Vo vzťahu k obvineným namietanému nevypočutiu svedkyne MUDr. W. M. je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 Tdo 1/2014, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 116, roč. 2014, v zmysle ktorého: „Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdom (§ 34 Trestného poriadku), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným alebo prostredníctvom obhajcu (§ 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Trestného poriadku). Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (272 ods. 3 Trestného poriadku), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Trestného poriadku).

Späťvzatie návrhu na doplnenie dokazovania je možné písomným podaním alebo zápisnične na hlavnom pojednávaní. Možno tak učiniť individuálne vo vzťahu k jednotlivému pôvodne navrhovanému dôkazu, alebo všeobecne k doplneniu dokazovania ako celku. Z časového hľadiska je hraničnou fázou vyhlásenie predsedu senátu podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku, že dokazovanie je skončené.

Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na

pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom, nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.“

S poukazom na citované rozhodnutie možno konštatovať, že obvinený W. B. výsluch svedkyne MUDr. W. M. síce navrhol podaním z 2. mája 2016, na hlavnom pojednávaní 15. decembra 2016 (na ktorom bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok) však on i jeho obhajca nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania (čo vyplýva zo zápisnice o tomto hlavnom pojednávaní, kde je konštatované, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania neboli - č.l. 472 spisu). Z tohto dôvodu mal prvostupňový súd za to, že na svojom návrhu na výsluch tejto svedkyne obvinený ani jeho obhajca netrvajú a tento svoj návrh vzali späť. Preto ani táto námietka obvineného o nevypočutí uvedenej svedkyne nemôže zakladať naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o obvineným namietaného nevykonanie kontrolného znaleckého posudku, ktorý navrhoval v odôvodnení svojho odvolania, k tomu je potrebné predovšetkým uviesť, že obvinený v odôvodnení svojho odvolania uviedol: „Podľa § 311 ods. 4 Tr. por. žiadam, ak je to potrebné pre rozhodnutie odvolacieho súdu, aby bol vykonaný kontrolný znalecký posudok z odvetvia trasológie.“ Z uvedeného je zrejmé, že obvinený vykonanie vyššie uvedeného znaleckého posudku ponechal na zváženie odvolacieho súdu, pričom z odôvodnenia uznesenia krajského súdu je zrejmé, že krajský súd považoval dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom za dostatočné a spáchanie skutku opísaného v rozsudku prvostupňového súdu vykonanými dôkazmi za jednoznačne a spoľahlivo preukázané. Z tohto dôvodu (keďže nemal pochybnosti o správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu), krajský súd pre svoje rozhodnutie nepovažoval vykonanie akéhokoľvek ďalšieho dokazovania (teda ani ďalšieho znaleckého posudku z odvetvia trasológie) za potrebné a preto nemal dôvod postupovať v zmysle návrhu obvineného, uvedeného v podanom odvolaní.

Možno teda v súhrne konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nezákonnosť vykonaných znaleckých posudkov RNDr. Mgr. Dušana Kešického a MUDr. Ivana Andrého, PhD. z dôvodu absencie príkazu sudcu na vyšetrovanie jeho duševného stavu. Vo vzťahu k tejto námietke obvineného však nie je splnená podmienka dovolania uvedená v § 371 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorej tieto dôvody dovolania možno použiť iba vtedy, ak namietané okolnosti, ktoré boli dovolateľovi známe už v pôvodnom konaní, tento uplatnil najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Zmyslom ustanovenia § 371 ods. 4 Trestného poriadku je predísť tomu, aby konanie pred dovolacím súdom slúžilo ako možnosť namietat nové a nové nedostatky, ktoré mohli byť zhojené už v konaní pred súdom nižšieho stupňa. Zákonodarcu v tejto súvislosti totiž predpokladal, že pokiaľ bola namietaná vada dovolateľovi známa už v pôvodnom konaní, a tento sa ju nesnažil odstrániť pri prvej možnej príležitosti, nejde o vadu tak závažnú, aby ju bolo potrebné preskúmať v dovolacom konaní, a v podstate by mohlo ísť len o špekuláciu dovolateľa smerujúcu k predĺženiu celého konania.

Z predloženého spisového materiálu nie je zrejmé, že by obvinený kedykoľvek v priebehu konania namietal nezákonnosť vyššie uvedených znaleckých posudkov z dôvodu absencie príkazu súdu na vyšetrovanie jeho duševného stavu, pričom oba znalecké posudky boli vypracované a predložené ešte v prípravnom konaní. Keďže uvedenú skutočnosť obvinený prvýkrát namietal až v podanom dovolaní, s poukazom na nesplnenie podmienky § 371 ods. 4 Trestného poriadku možno konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho

ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený W. B. namietal nesprávne právne posúdenie skutku spočívajúce v rozporoch vo výpovedi ml. G. B. vo vzťahu k ostatným vykonaným dôkazom. Tieto obvineným uplatnené námietky sa však netýkajú nesprávneho právneho posúdenia skutku, ale zisteného skutkového stavu a z tohto dôvodu stoja obsahovo zjavne mimo dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorý pripúšťa výhradne námietky právnej povahy a nie skutkového charakteru. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, veta za bodkočiarkou]. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Pre úplnosť možno dodať, že skutok tak, ako bol ustálený konajúcimi súdmi v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu, bol správne právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a z tohto dôvodu ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku v predmetnom konaní naplnený nebol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného W. B. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.